

POSUDEK VEDOUCÍHO NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Diplomant: Jiří Bušek
Téma: Inspirační prameny vytěsnění menšinových akcionářů pro právní řád

Diplomant předložil na Katedře obchodního práva Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni v akademickém roce 2011/2012 diplomovou práci na výše uvedené téma.

Diplomová práce byla v souladu s *pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce*, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s 6 jinými díly v rozsahu 50 %, 15 %, 8 %, 8 %, 6 % a 5 %. Vzhledem k tomu byla práce podrobena detailnímu přezkumu. Bylo zjištěno, že program THESES označil za plagiátorství primárně text rozsáhlé přílohy diplomové práce, kde diplomant na s. 67 – 93 zcela doslovně překopíroval nález Ústavního soudu publikovaný pod č. 257/2008 Sb., a sekundárně dále užíval jednak názvy českých a evropských předpisů a některých odborných právních pojmů, které se v odborné literatuře běžně objevují, a kterým se tedy nelze dosti dobře vyhnout. Vzhledem k tomu lze konstatovat, že nebylo zjištěno nic, co by vedlo k podezření z plagiátorství.

Práce je zpracována v celkovém rozsahu 93 stran (včetně resumé a seznamu literatury), což splňuje požadavky Katedry na minimální rozsah diplomové práce.

Diplomant řádně užívá dostupnou relevantní odbornou literaturu a to včetně zahraniční, a řádně z ní cituje (i když citace se týkají pouze literatury domácí). Diplomant rovněž řádně využívá dostupnou judikaturu, a to domácí i zahraniční, i když po formální stránce mu lze vytknout, že se zpravidla nenamáhá uvést pramen, odkud tuto judikaturu převzal (s. 35 aj.). Kladem práce je též komparace se zahraničními právními řády, byť lze k ní učinit výhradu, že by bylo vhodnější jít více do hloubky.

K práci lze uplatnit i některé další dílčí výhrady. Po formální stránce by bylo vhodné, kdyby diplomant věnoval více pozornosti odstranění písařských a jiných překlepů a nedostatků, i když lze kladně kvitovat jejich nízký výčet.

Ustanovení § 186c obch. z. dopadá bezpochyby i na přijímání usnesení valné hromady o schválení squeeze-outu; kogentní povaha zákonné úpravy vylučuje jiný výklad (s. 40 – 41).

Adresátem zásilky nemůže být představenstvo, nýbrž a. s.; představenstvo nemná právní subjektivitu a nelze mu proto doručovat (s. 44).

Promiscue se používají pojmy „vlastník/majitel“ účastnických cenných papírů.

Místy se chybně hovoří o „(ne)platnosti valné hromady“ (např. s. 45, 52, 55, 56 aj.), ačkoliv se správně jedná o „(ne)platnost usnesení valné hromady“.

V poznámce č. 58 (s. 48) není zohledněna novelizace zákona č. 125/2008 Sb. provedená zákonem č. 355/2011 Sb.

Zjevně neúčelné, resp. spíše zbytečné je doslovné přetištění celého nálezu Ústavního soudu ČR vyhlášeného pod č. 257/2008 Sb., i když jinak lze kladně hodnotit, že diplomant s ním řádně pracuje.

Nedostatkem práce je též ignorování nové právní úpravy squeeze-outu v již schváleném zákoně o obchodních korporacích.

Závěr:

Diplomovou práci lze doporučit k obhajobě; i přes výše uvedené chyby a formální nepřesnosti se navrhuje klasifikace „výborně“.

V Plzni, dne 30. března 2012

JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.